

NOVA DOBA

Državna licejska knjižica
v Ljubljani

Stane letno 60 Din, mesečno 5 Din, za inozemstvo 240 Din.
Oglasni za mm višine stolpca 50 p. Reklame med tekstom 70 p.
Posamezna številka stane 1 Din.

Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, I. nadst., Telef. 53.
Upravnštvo: Strossmayerjeva u. št. 1, pritličje. Telef. 65.

Račun kr. poštnega čekovnega urada št. 10.066.

Santmargheritski sporazum ratificiran.

O priliku razpravljanja o načrtu o santmargheritskem sporazumu je italijanski ministrski predsednik izjavil, da se z ratifikacijo sporazuma završuje teden, ki se more imenovati mirni teden italijanskega parlamenta. Pričelo se je s priznanjem wachingtonske konvencije in končalo z ratifikacijo santmargheritskih konvencij, ki so posledica že ratificiranega in deloma izvršenega rappalskega sporazuma. Pri razpravi o načrtu zakona je izjavil Mussolini, da ni treba iti v podrobnosti, ker je glavno, ali se sporazum definitivno sprejme ali ne. V današnjih razmerah se ne sme sporazum odločiti, ker bi se moralo o tem vprašanju ponovno razpravljati. Od naše strani moramo sporazum lojalno in skrupulozno sprejeti, tudi Beograd naj odsvoje strani isto stori. Konečno tudi ni razumljivo, zakaj bi rappalski sporazum edini ostal nespremenljiv in stalni. Vsak sporazum se mora prilagoditi novim okoliščinam in prilikam. Glavno je, da držimo pogoje, ako bi nas eventualna revizija našla sprejemljive v toliki meri, da moremo krepko in z dostojanstvom zahtevati naše nepobitne pravice. Kraljevina SHS mora voditi račun o našem zadržanju in naj vodi napram Italijanom, ki se nahajajo v Dalmaciji uvidevno politiko svobode. Fašistska vlada bi nikakor ne mogla nrenašati politike, ki bi smotrla za tem, da uduši Italijansko Dalmacijo. Z ratifikacijo tega sporazuma nudi fašistska vlada kraljevini SHS priliko, da ojači gospodarske interese med obema državama. Italijanska vlada je storila več, kakor je bilo v mejah možnosti. Tudi v bodočnosti hoče zastaviti vse sile, da brani svojo usodo. Evakuirali bomo samo Sušak, medtem ko ostaneta Delta in Baroš še pod našimi okupacijskimi četami, toliko časa, da postane Reka juridična država. Italija se hoče tudi vnaprej zanimati za usodo Reke in ji vrnilti v najkrajšem času njen starci. Kar se tiče Zadra, je njegova usoda težka in bolana. Čutim tragedijo tega mesta in bol vseh Italijanov, razkropljenih po Dalmaciji; toda Zader, ta nepremagljiva straža italijanstva v Dalmaciji, mora s svojim duhom in absolutno disciplino izvesti, da se izvrši tudi zadnje dejanje jadranske drame. Vlada hoče takoj ustreči njegovim potrebam, ker Zader mora živeti in ker predstavlja na eni strani Jadrana najživnejši del italijanskega naroda. Zader in vsa ostala Dalmacija naj znajo, da bodo vlada čuvala njihovo usodo z is-

nega doma. Ker so na dnevnem redu zelo važne reči, se prosijo člani, da se udeleže seje v običnem številu.

Politične vesti.

Volilna borba. Na seji demokratske stranke v Beogradu 13. tm. so bile odobrene sledeče kandidature: za nosilca liste v čačanskem okrožju Manojo Soklič, v pozarevskem dr. Voja Marinović, v pirotskem dr. Dušan Stevčić, za esto Bograd Ljuba Davidović, za trsteniški okraj Drago Todorović in za srez Zaječar Savić. Borba med radikalci se še nadaljuje. Minister ver Ljuba Jovanović se je odpeljal v Vojvodino, da oslabi akcijo Protiča. V Skoplju so se radikalci med seboj krvavo strelili. Radikalke kupčije s Turki v Južni Srbiji so rodile živalen odpor.

Nemci in radikalci so zaključili pakt. V Beogradu so se mudili 12. tm. predstavniki nemške stranke dr. Kraft, dr. Martini ter dr. Orosel in Nasko iz Maribora. Obiskali so notranjega ministra Vujičića. Radikalci so pristali na glavne nemške zahteve in je tako nemško-radikalni pakt definitivno zaključen. Sporazumi so se tudi glede nosilca list in srezkih kandidatur. Nemci se se izrazili v radikalnih krogih, da bodo priborili radikalcem na Kranjskem en in na Štajerskem morda dva mandata. Radikalci se hvalijo, da jim je po zagotovilu pokrajinskega namestnika tudi ljubljanski mandat siguren.

Horthy želi postati kralj. Po poročilu beograjske »Tribune« se širijo v legitimističnih krogih v Budimpešti vesti, da se namerava državni upravitelj Horthy proglašiti za madžarskega kralja.

Celiske novice.

Prejeli smo Jugoslovani! Jugoslovanke! Mestni odbor organizacije jugoslovenskih nacionalistov »Or-ju-na« v Celju naznana vsem narodnim zavednim Jugoslovanom in -slovenkam mesta Celje in okolice, da se vrši v nedeljo, dne 18. februarja 1923 ob pol 11. uri dopoldne v malih dvoranah »Narodnega doma« v Celju ustanovni občni zbor organizacije jugoslovenskih nacionalistov s sledenim dnevnim redom:

1. Pozdrav in govor predsednika pripravljalnega odbora.
2. Poročilo delegatov in predsednika oblastnega odbora v Ljubljani.
3. Čitanje pravil.
4. Volitev odbora in
5. Slučajnosti.

Ker je vdeležba občnega zbora dovoljena le članom organizacije, opozarjam vse one, ki se za to zanimajo, da se še pravočasno prijavijo članom organizacije.

Vpisovanje in sprejemanje članov se vrši do občnega zabora še vedno v klubovi sobi hotela »Balkan« neposredno pred otvoritvijo istega, pa v malih dvoranah »Narodnega doma« (dne 18. II. tl. od 8. do pol 11. ure).

Celje, dne 13. februarja 1923.
ODBOR.

JDS.

Seja širšega odbora celiske krajevne organizacije se vrši danes v sredo 14. tm. zvečer ob 8. uri v rdeči sobi Narod-

in pogledala previdno skozi okno, opazila sva široko korakajočega prijatelja dr. Kondo, ki ga je nalin v skrb za celiske pravdarje zadržala, da jo ni mahnil že em dan preje z nama iz Celja.

Videvši svojo četo polnoštevito zbrano ter oboroženo do zob z vsem, kar rabijo hribi in turisti, bil je hitro pozabljeno mraz ter druge neprijetnosti prekrasne postojanke na Urški. Kuhinja ter nje prijazno osobje in še prijaznejše cene so nas povsem pogrele.

Slavnostno razpoloženje pa je prikelo na vrhunc, ko se je v kuhinji pojavit četveronožec, ki ga je oskrbnica prijazno klicala z »nuki«.

V mislih, da je psiček, nas je iznenadil okrogel prijazen prašiček, ki nam je krulil pod mizo, ko smo na njej uživali razne telesne dobrote.

Ker je dan potekal, odšli smo z našim orožjem na vrh, ter tu v zavetju skal delali načrt našemu izletu, ki je bil v sirovih obrisih seve že v Celju izdelan.

Razgleda, ki smo ga po dvadnev-

inem deževju ob kaki 6. uri popoldne uživali, skoro ni moči popisati.

V kristalno čistem zraku se je pod modrim nebom odkril lepote žejnem očem nepozaben, pester pogled.

Na severozahodnem robu pozdravlja oster ledenski stožec Velikega Kleka od tam dalje celo vrsta solnograško-koroških - štajerskih gora.

Slovenska Koroška je na dlani pred nami; pozdrav bi lahko zaklicali našim podjarmenim bratom in čuti bi ga moralni. Julijske alpe, Karavanke in Savinjske planine, zdaj se nam, da je le skok do njih, da jih dosežemo.

Kamor kolik gledamo, povsod je krasote toliko, da bi najraje gledali kar v en kraj, dokler se tega nagledamo.

Našo ljubo mestce Celje, izgleda kot kupček belih kamenčkov na dlani naše roke.

Zaničujemo zaspance, ki se parijo v njeza razbeljenih stenah ali pa zevajo po zakajenih gostilnah in kavarnah.

ob 20. uri v hotelu Balkan, posesti tudi glavni tajnik »Tourist office« iz Ljubljane g. dr. Andrejka. Na dnevnem redu se nameč nahaja spremembu pravil ter bo društvo sprejelo v svoj delovni načrt tudi pospeševanje in urejevanje tujskega prometa za Celje in okolico. Želeti je, da pokaže občinstvo temu vprašanju primerno zanimanje ter se mnogoštevilno udeleži današnjega občnega zbor.

Prirojevalni tečaj za čevljarije namerava prirediti obrtna zadruga čevljarije v Celju. Ta tečaj se priredi le, ako se udeleži najmanj 20 udeležencev. Vsi gg. čevljarski mojstri in pomočniki, kateri želijo tečaj obiskovati, se torej prosijo, da se prijavijo najkasneje do 28. 2. 1923 v zadružni pisarni hotel »Pri pošti« v Celju. Vsak prijavljenc mora položiti takoj sveto po 55 Din v zadružni pisarni.

Vsa narodna društva, ki še niso podpisala protestne resolucije, tičoče se znanih celjskih dogodkov, se naprošajo, da se zglase v uredništvu »Nove Dobe« in tam isto podpišejo. Vsak zastopnik društva naj prinese s seboj štampiljko. Če mogoče, naj se zglase vsaj do petka do 10. ure dop.

Pri celjskem okrožnem rudarskem uradu je razpisana služba kanclista v IX. činovnem razredu.

Iz sodne službe. Gospoda sodnijska avskultanta Detiček in Josip Kolšek sta imenovana za sodnika v 9. piač, razredu za okrožje višjega deželnega sodišča ljubljanskega. Iskreno čestitamo!

Aretiran je bil v soboto 10. tm. Jožef Melina iz Čreta. Oblasti so ga zasledovale že iz leta 1920 radi raznih tatvin. Oddan je bil v zapore tukajnjega okrožnega sodišča.

Celjsko pevsko društvo ima svoj redni občni zbor v sredo dne 21. februarja t. l. v malih dvoranah Narodnega doma ob 20. uri. Dnevni red: 1. Poročilo funkcionarjev, 2. Volitev novega odbora, 3. Slučajnosti. K polnoštevili udeležbi vabi vse člane, pevke in pevce, kakor tudi one, ki hočejo k društvu prisportiti, da se ob priliki občnega zabora javijo za pristop. V smislu § 11. društvenih pravil se vrši, ako bi bil prvi občni zbor neslepčen, eno uro pozneje drugi občni zbor v istem lokalu z istim dnevnim redom, ki sklepa brez ozira na število navzočih članov. — Odbor.

Za prvo porotno zasedanje pri okrožnem sodišču v Celju, ki se prične dne 5. marca 1923 so izzrebani naslednji porotniki: I. Glavni porotnik: Rožman Martin posestnik Artiče. Fidler Anton trg. in pos. Lemberg, Kukec Edvard posestnik Žalec, Sirec Dragotin trgovec Celje, Goričan Franc posestnik Žalec, Brezovšek Ernst trgovec Vransko, Kac

Tak je soglasen in nepreklicljiv sklep naše družbe na Urški.

Ko smo oblezli križem ves vrh Gore ter pregledali vse predele, kamor je odprt pregled, obvisel nam je pogled na masiv Pece, ki nam je izzivajoče gledala, ter se košato šopirila, kot kinečka nevesta.

Daljnogled pa nam je kmalu razkrij nekatere tajnosti njenega telesa, po katerih bo lahko priti na vrh.

Ko smo še v kartah, ki so bile zastopane v vseh velikostih in barvah od leta 1848 dalje ugotovili, da nas oko nevara, bil je načrt za poset Pece sprejet z največjim navdušenjem ter storjen sklep, da nas že drug večer mora najti na njenih golih rebrih v kakem pastirskem stanu.

Leden veter, ki nam je bil polagoma izpil vse navdušenje za naravo, ter nam napravil pod 3 oblekami, 3 plašči in 3 perierinami še kurjo polt, pognal nas je v prijazno zavetišče, odkoder se je prijetno

Dr. MILKO HRAŠOVEC:

Na Peco (2196 m).

Leden veter je pihal na Urški Gori, ko sva se s prijateljem dr. Lipšom* vratila v premrzlih sobah planinske koče.

Ni se dalo spati, klub temu, da je opoldansko sonce svetilo v sobo in sva bila dobro pokrita.

Koroški krivec je posestnikom gore dobro znan, ker kot mrzla kraška burja reže do kosti, ter pred njim nobena soba in nobena suknja ni topla preveč.

Koledar je kazal 20. julija, iz vrhov Pece in savinjskih planin pa je pozdravila lepa in debela plast včeraj zapadla snega.

Da sva prišla en dan preje gori, uživala bi v času, ko so se drugi v dolinah potli, najlepši snežni metež, kot je običajen sred zime.

Ko sva se končno vendar ojunačila

* umrl 2. 12. 1922.

Ivan posestnik Šmartno (p. Sl. dg.), Naprudnik Jože posestnik Griže, Stumberger Mirko nadup. r. o. Brežice, Skale Miha gost. in pos. Mala Pristava, Tišek Josip trgovec Polzela, Janež Jakob pos. in trg. Kostrivnica, Wagner Richard trgovec Šmarje p. Jelšah, Vrbnjak Ivan posestnik Pameče, Karbeutz Franc trgovec Celje, dr. Orožen Milan odvetnik Celje, Stanič Martin posestnik Brežice, Prešiček Anton posestnik Buče, Kos Andrej trgovec Bilejsko, Belič Viktor trgovec Celje, Kukec Vilko pos. in gost. Žalec, Brinovšek Anton posestnik Sv. Andraž, Marčič Franc posestnik in žup. Slovenigradec, Warletz Franc trgovec Brežice, Kovačič Julko trgovec Vojnik, Gradič Maks, pos. in gost. Šmarje, Pader Ivan posestnik Novacerkev, Apat Ivan posestnik Starigrad, Strah Jožef pos. in gostil. Podčetrtek, Lipovšek Anton posestnik Jankova, Agreš Kari posestnik Pavlovava, Povalej Franc posestnik Sv. Primož, Prenešič Jože posestnik Globoko, Supanc Emerik vetrugovec Rogatec, Turnšek Franc pos. in gostil. Prekopa, Časl Franc pos. in trg. Laško. II. nadomestni porotniki: Gaberc Simon zas. uradnik Celje, Mulej Anton posestnik Babno, Korent Ivan posestnik Ajdovščina, Lukas Franc trgovec Celje, Gradič Bogumir ključ. molster Celje, dr. Ogriček Anton odvetnik Celje, Dobrotinšek Jur les. trg. Sv. Tomaž. Leskovšek Franc trgovec Celje, dr. Karlovšek Josip odvetnik Celje.

Glede članka v »Novi Dobi: «Pasivna resistenca celjskega telefona« se poroča, da je v noči od 12. do 13. jan. t. l. zapadel moker sneg in je vsled slabe žice poškodoval v obilni meri mestno omrežje. Dne 13. jan. je bilo od naročniških postaj jedva 1 ducat doberih. Seznam prekinjenih naročniških postaj je priložen. Tukajšnjo objavo je imelo nalog vse pretrgane žice zamenjati z bronasto, kar je tudi do 26. jan. izvršilo. Predstojništvo je mnenja, da ne zadene objekte nobena krivda. Sedanja železna žica omrežja je zelo slaba in vsak moker sneg napravi izdatno škodo in to se bo ponavljalo dokler ne bo žica celega omrežja zamenjana z bronasto.

Inšpekcija dela v Celju se opusti. Inšpektor dela tukajšnjega urada g. inženjer Alfred Dejak je premeščen v Maribor ter postane tam šef inšpekcije dela za celo mariborsko oblast.

V celjski javni bolnici sta umrli g. Matevž Hojnik, veleposestnik iz Levca, v starosti 80 let in g. Feliks Zunder, privatnik, v 70 letu starosti.

Policjske vesti. Aretirana in oddana je bila v zapore okrajne sodnije Angela Kurnik iz Trbovelj radi prepovedane vrnitve v območje mesta Celje, iz katerega je bila leta 1920 za vedno odpravljena. — Pri v preiskovalnem zaporu se nahajajočem jetniku Maksu Koren je najden 1 zlat prstan z zelenim kamnom. Isti trdi, da je ta prstan našel dne 22. januarja 1923 pred celjskim kolodvorom. Ker ni izključeno, da je prstan ukraden ali pa res izgubljen, naj se event. lastnik zglaši pri g. preiskovalnemu sodniku Božiču na okrožni sodniji. — Aretiran je bil dne 11. februarja 1923 Karol Šancner, rojen 6. XI. 1896 v Olimju, pristojen v občino Tinsko, radi prestopka tatvine na škodo sostenovalca Franca Paj. Imenovan je sostenoval pri Antonu Podergaju na Okopih pod napačnim imenom Jazbinšek Karol. — Dne 12. februarja je bil are-

razdiščalet po okoliši.

Ker je tudi »muki« že spal, bila je v hramu skoraj grobna tišina, ki jo je pretrgaval le prijetno emokanje lačnih in znejnih turistov.

Kuhinja Urške Gore čast in slava tebi in tvojim oskrbnicam do sedanjega kolena naprej in nazaj. Kar nam je srce poželelo, vsega smo bili deležni še v preobliki meri.

Tudi račun smo vzeli odobruje na znanje ter zabeležili za prenočišče 2.50 Din, močnato jed 1 Din, pečenko z dvema prikuhami 8 Din itd., ker vseh tajnosti seveda ne smemo izdati.

Zunaj se je napravila noč in nebo se je obsulo s stotisoči belih, srebrnih zvezdic.

Iz dravske doline žarijo obločnice Prevalj in Guštanja, celo pliberška postaja pošilja par slabih svetlobnih žarkov, kot da jo je sram, da stoji v tuji, mrzli državi.

Ker je bilo povleče za odhod dan

tiran Dimitrij Kočevič, rojen 15. XI. 1887 v Sarajevu in tja pristojen, ključavnica pomočnik, znan potepuh in delamrznež. ker je v noči od 1. do 2. novembra 1923 v Mariboru ukradel na škodo mehanikarja Alojza Wudler eno dvokolo. Kočevič je prišel v Celje iz Slovenjgradca pod imenom Mile Licanin iz Staza. Te dokumente mu je baje izročil v dravski dolini neznani moški, ki je odpotoval po stranskih potih čez mejo v Avstrijo.

Dijaška kuhinja v Celju je prejela od 1. do 31. jan. t. l. razun že objavljenih daril še sledeče prispevki: po 500 Din: Podružnica Jadranske banke v Celju in Hotelska družba v Celju; po 250 Din: g. Simon Wutt, davčni nadupravitelj v p. je podaril svoj delež pri celjski Posojilnici, občina trg Konjice, Oficijski dom v Celju o prilik praznovanja rojstnega dne Nj. Vel. kralja Aleksandra, g. Karl Perc, gostilničar v Nar. domu, del čisteča dobička domače veselice in občinski urad Laško; po 200 Din: g. dr. Ljud Stiker, odvetnik v Brežicah, iz dveh kazenskih poravnav; po 125 Din: okrajni odbor Konjice in obč. urad Polzela; po 100 Din: g. Ig. Supan, učitelj v Brežicah, g. dr. Fran Lipold, odvetnik v Mariboru, ga. Frančiška Kavčič, gostilničarka pri Istrijanu v Celju in g. dr. Vinko Tajnšek, zdravnik v St. Pavlu pri Preboldu; po 75 Din Mohorjani župnije Sv. Križa pri Ljutomeru; po 50 Din: ga. Marija Radej, gostilničarka na Brezgu pri Celju; pisarna g. dr. Šandorja Hrašoveca, odvetnika v Šmarju iz kaz. zadeve, pisarna g. dr. Josipa Serneca, odvetnika v Celju, iz kaz. zadeve, pfsarna g. dr. Jos. Zdolšeka, odvetnika in župana v Brežicah iz kaz. zadeve, pisarna g. dr. Juro Hrašoveca, odvetnika v Celju, iz kaz. zadeve, g. Musi Alojz, kaplan na Bilejskem, obč. urad St. Pavel pri Preboldu, g. Fr. Košenina, notar v Gornjem gradu in g. Ferdo Kac, trgovec in veleposestnik v Šmartnem pri Slovenjgradcu; po 25 Din: g. Peter Jurak, vikar v Celju, g. dr. Richard Bergmann, zdravnik v Žalcu in g. Fr. Presečnik, notar na Vranskem; po 20 Din: g. dr. R. Janežič, kanonik v Mariboru, učiteljski zbor Loče pri Poljčanah, g. Martin Avšič, kaplan v Mozirju, g. Pavel Novak, trgovec v Celju, g. Jos. Poplaničnik, župnik na Polenšaku, g. Mih. Umek, knezoškof, tajnik v Mariboru in g. Martin Meško, župnik v Kapeli; po 12.50 Din: g. Ant. Cvenkel, trgovec v St. Petru v Sav. dol. neimenovani tarokisti v Celju in g. dr. Karl Gellingsheim, kaz. zagovornik v Kozjem; po 10 Din: ga. Fani dr. Bergmannova, veleposestnica v Žalcu, ga. Antonija Kavčič v St. Jurju ob j. z., neimenovani v Jurkloštru, g. Dav. Roškar, župnik v St. Iliju, g. dr. Jos. Somrek, ravnatelj bogoslovja v Mariboru, g. dr. Vojteh Hočvar, sodni predstojnik v Gornjem gradu, g. Jos. Gunčer, župnik v Šmiljehu nad Mežnjem, g. Fr. Stupica, notar v St. Lenartu v Slovenskem gor., g. Rud. Lorber v Žalcu, g. Mat. Štrukl, župnik v St. Petru pri Mariboru, g. Anton Kocvan, trgovec v Celju, g. Iv. Jurko, župnik v Starem trgu in g. Iv. Lenart, nadžupnik v Šmartnem pri Slovenjgradcu; po 7.50 Din: g. dr. Juro Hrašovec, odvetnik v Celju; po 5 Din: g. Fr. Kukovič, župnik na Dobrni, g. Ivan Čemažar, župnik v Teharju, g. Iv. Jelšnik, župnik v Zibiki, g. Juri Mikolič, kaplan v Lučah in g. Simon Wutt, davčni nadupravitelj v p. v Celju. V ži-

vilih so darovali: g. Rebevšek, mesar v Celju več kg vampov. Vsem dobrotnikom srčna hvala. Dijaška kuhinja je razposlala na poedine osebe, zavode, körporacije i dr. čeke ter prosila za prispevke, ker mora letos vzdrževati na hrani nad 80 dijakov iz celjske gimnazije, trgovske in meščanske šole.

Dopisi.

Šoštanj. Naš sokolski ples je v nedeljo uspel nad vse pričakovanje ugodno. Posetili so nas v obilnem številu vrlji Velenčani, Mozirčani in Pačani, iz Celja pa je pripeljal g. polkovnik Tošič kar 30 častnikov — mnogi s soprogami. Hvala Vam vsem za udeležbo! Po otvoritvi plesa po br. starosti s soprgo okr. sodnika Potocnika in br. podstarosta s soprgo živinodravnika Rihteriča je kar zamrgolelo po dvorani, ki je bila po prihodu številnih mask dobesedno nabit po polna. Nad vse marljiva železničarska godba »Drava« iz Maribora in veselo razpoloženje je zguncala marsikaterega zarjavelega plesalca v plesni vrtinec. Gostom je dobro in skrbno stregel g. gostilničar Hauke, razuntega so dajale tolažila želodcem v sokolskem šotoru gospe Potočnikova, Tajnikova, Schlickova in Vrečkova, medtem ko so sestre prodajale cvetke in skrbeli za zabavo. Vam — kakor vsem drugim, ki ste si prizadevali, da je tako lepo uspela ta prireditev, bodi izrečena sokolska zahvala! V moralnem oziru je ta prireditev dokazala, da smo lahko dobre volje tudi brez pijančevanja in preveč zaužitega alkohola, kar je edino pravilno! V tem smislu naj bodo vse sokoiske prireditve! Bratje in sestre, le po tej poti naprej! Zdravo!

Iz Konjic. O »Volkašinu« ki so ga dali naši igralci na velikem odru — »hehehe, v Konjicah se igrajo velikih in malih odrov«, si bo marsikdo privoščil nas rodoljube z dežele; res je pa le, da imamo večji in manji, takozvani intimni oder — dne 27. in 28. januarja, se moram izjaviti, da je uspel v splošnem nad vsako pričakovanje. Pravim nad vsako pričakovanie zato, ker generalna vaja ni obetaла prav nič posebnega. Režijo je vodil g. Wagner. Kata, gdč. Rudolf, je bila v vsakem oziru tako dobra, da je samoobsebi umevno ovrgla tudi sicer neupravičeno bojazen nekaterih, češ da Kata, to močno, krepko in neugnano dekle, ki je prijela in zmečkala steklega psa ter ga vrgla ob tla kot erknjeno podgano« mora imeti Herkuovo postavo. Njen dialog z očetom mi je ugajal bolj v reprizi kot v premieri; zdi se mi, da je igralka v drugem nastopu premagala neko svoje meni nerazumljivo averzijo do nekih »nerodnih« citatov. Gospa Vebletova, s primerno masko in umerjeno mimiko, je, zavedajoč se menda svoje navadne živahnosti in temperamenta, v svoji materi Boljanki malo preveč brzdala te svoje lepe lastnosti; njena igra ni dišala toliko po deklamaciji, kolikor po posebne vrste patosu, ki se gosp. zelo dobro podaja v drugih nastopih, kar hočem pozneje primerno in po zaslugi oceniti. Urša gospa Madroničeve je bila za prvi nastop malce plaha, kar sem v prvem luju pripisoval slabemu memoriranju; dobra maska in prijetna gibčnost sta mi porok za to, da bo s časom začela odlično mesto v zboru. Gdčna Križej, za nas novinka, je s svojo Jero ta-

ko ljubko poskakovala po odru, da sem si zaželel videti je kmalu kje više; morda zelo visoko. »Volkašinu« gospoda Zagaria, ki je pri nas prvič igral večjo vlogo, se je pozナルo, da je njegova dobra igra sad korenitega študija. Žal, da njegova lepa maska vsled buine lasulje prvikrat ni prišla do primerne veljave. O njegovem oblačilu bi rekla narodna pesem: »Bog ubio onoga terziju (kroča), koji ti je toliko sašio«, kar pomeni, da bi bila toaleta tudi za ta pravljenci sujet lahko malo manj toradorsk in — poноšena. Temu seveda nista kriva niti igralec niti režija, ker je bilo vse izposojeno iz neke gledališke garderobe. Gospod Veble je, kakor vedno, mojstrsko zapel in zaigral svojega Starešino. Da ne bo brez vsega, príponim, da je bil vsled prehlajenja glasovno malo indisponiran. Njegov mehki, lirični polutenor ne pride nikjer do tako popolne veljave, kakor ravno v sličnih melodramih. Vsi, ki se znamo včasih kujati, vzemimo si za zgled g. Vebleta, ki je ostal zvest odru vzlic temu, da je službeno prenesen v Maribor. Očeta Boljanca je podal g. Pečnik korektno; s svojim sonornim organom je včasih prav dobro podprt valavost premožnega kmeta. Ne morem si kaj, da bi mu vzlic temu ne priporočil, naj bo v bodoče v splošnem manj glasen in naj — boljše memorira.

Od manjših vlog, ki so bile podane v splošnem zelo dobro, moram omeniti skoraj neznanega botra Toneta gospoda Madroniča, ne toliko zaradi njegovega hvaležnega »vstajenja« izpod mize, kolikor zaradi izvrstne maske, edino pravilne (ne izposojene) toalete in primerne mimike. Godci so bili za moj okus preveč našemljenci; ne vem, res ne vem, ali in kje so v navadi tako — celo na škornjih — okinčani svati. Zbor svatov je parkrat pozabil vzličnosti; promptna pomoci izza kulis me je pravzaprav šele opozorila na to pomanjkljivost. Odvaditi se bo treba razbijanja po odru; nadalje bi bilo želeti, da se igralci obresejo domišljije, da stoji za vsakimi vratizza kulis po en gledališki sluga, ki bo z zapiranjem vrat itd. paraliziral vsako neprijetnost njihove prenagle igre. Pričakovati je, da publika in igralci, ker kriči so menda eni in drugi, v doglednem času reducirajo akademski četrt čakanja od sedaj običajne cele ure vsaj do normalne akademске izmere. — O dveh aktovkah »Pokojni moji« in »Bucek v strahu«, ki smo ju gledali na malem odru na Silvestrov večer, pravtno nisem nameraval govoriti iz razloga, ker sem bil z »Buckom v strahu« razočaran. »Bucek v strahu« je prišel sicer na oder recimo ad hoc za Silvestrov večer, izpadel je pa ad usum delphiniškandalozno slabo. Iz navedenega razloga torej in deloma tudi zato, ker sem smatral vse za domačo zabavo, sem storil krivico igralcem druge enodejanke. Krivico za to, ker je »Pokojni moji«, primjerjajoč ga z dosedanjimi uspehi, po mojem mnenju prekosil vse dosedanje igranje. Splošno mnenje pred igro je bilo, da se mora »Pokojni moji« odigrati brezhibno, če hočemo sploh kaj imeti od tega komada. In igralo se je res izborno. Igranje vseh igralcev se je zilko v lepo, harmonično celoto. Z lahkim, finim nastopom eleganta Fernambucu gospoda Levca ni bilo težko v srcu Hermine (gospa Vebletova), v salonu pomehkužene dame nevarne starosti, vzbudit spomine na nekdanje sladke čase.

Ši in cela vegetacija je ugasnila.

Mesto pestrih gozdov in pašnikov kažejo hribi gola, požgana in izsušena rebra.

Se par ovinkov, pa smo pri mogočnih rušnikih in topilnicah svinčene runde pri Žerjavu. Dim in svinčena sopara spremnijo celo naravo v kolikor jo dosegajo, v žalostno puščavo.

Tudi ljudje, ki žive več let v tem ozračju telesno popolnoma propadejo.

Podjetje je velikansko in tisoč rok je noč in dan na delu, da spravljajo svinčene zaklade na dan ter jih predelane pošilja v svet.

Gospodarji so tu sedaj Angleži, o katerih so na Urški pravili, da se jim pokrajina zelo dopade.

Tik ob tovarni stopili smo na lepo belo cesto, ki vede iz Prevalj v Črno.

Dim in svinčena sopara so kmalu za nami ter prijeten hlad soteske ob Meži, po kateri šviga polno postrvi, pljuča kar prerodi.

za 3. jutranjo uro, morali smo misliti na počitek.

Se pred določenim časom smo bili na nogah ter po prijaznem pozdravu vročega čaja, ki ga je servirala v slovenskna gospodinjna koče, smo morali slovesno njej fastnoročno prisjeti, da se udeležimo kolinjenja dragega ji »mukija«, ki je še brezskrbno smrčal za katerega pa so že sedaj brusili nož.

V jeseni, da bo padel in solze so tekle že danes za njim.

Zbogom hiša in dober tek vsem, ki bodo mukijev praznik tu gori slavili.

Mimo cerkve in mežnarije po skalnatni poti zavili smo z iste pri tablici, ki kaže pot v Šoštanj. Od te smo kmalu odcepili desno ter v serpentinah in deloma zelo strmo se spuščali v dolino. Kot smer nam je služila cerkvica Sv. Magdalene v Javorju ter posestvo kmeta Jelena, kamor smo po informacijah na Urški morali priti. V krasnem poletnem jutru je pot gladko, čas pa urno potekal.

Ko smo iz smrekovih gozdov, s katerimi je vrh Urške obdan, stopili na pašnike in livade, je začelo po vrhovih Pece žareti.

Iz bele se je svetloba spreminjala v modro - rudečkasto in rudečo barvo do kler ni vsa Pece v neznansko krasnem ognju, s snegom posutim vrhom, poslala svoj prvi jutranji poljub našim očem.

Pri kmetski hiši, do katere smo prišli, gledala je izza vrat svilsi kuštrava črna glavica mladega Korošca.

Kosci so nas na pašnikih pozdravljali, ko so v mokri jutranji rosi kosili sladko gorsko travo.

Same krepke — zdrave postave.

Po pašnikih in gozdovih mimo poslovnih kmečkih domov prišli smo končno do žuborečega potoka v Jazbinskem jarku,

Pavel gospoda Mayerja in Heložiza gdč. Rudolf sta se kot stara partnerja, kakor navadno, spopolnjevala eden drugega. Celotna malenkostna vloga sobarice, gdč. Kvas, me je, posebno v začetku, prepričala, da imamo tudi za salona usposobljenih moči. »Pokojni moj«, lahka stvarca, salonska epizoda brez velen-dramatičnih zapletljajev, igrana tako, kakor je bila igrana, opravičuje moje nade, da nam bo dana še večkrat prilika zahvaliti se reditelju g. Wagnerju za štečne užitke.

Rižanski

Dramatični odsek »Čitalnice« v Brežicah uprizori v soboto, dne 17. tm. ob 8. uri zvečer ter ponovi v nedeljo, dne 18. tm. ob 4. uri pop. v veliki dvorani Narodnega doma v Brežicah narodno igro »Testament«, spisal po romanu Janka Kršnika, Janko Rozman. Za mnogoštivilni obisk se priporoča odbor.

Narodno gospodarstvo.

Grški strah za Solun. Časopisi poročajo o velikih načrtih, ki jih ima grška vlada z zaledjem Soluna. Kakor znano, se nahaja v Grčiji radi izpraznitve Male Azije in vzhodne Tracije preko en milijon beguncev. Da bi te begunce zaposlila in jim dala zemljo, je napravila sedanja grška vlada velikopotezen načrt. Po tem načrtu bi se imela Vardarska dolina pri Solunu in velika močvirja pri Kavali osušiti ter dati beguncem v najem in sicer tako, da se zemlja lahko podedejuje, vendar se ne bi smela prodati. Vlada bi pri tem dosegla dvojno, zaposlila bi begunce in imela pri tem tudi sama dobiček, ker bi nastala s tem velika polja za pridelovanje tobaka, ki bi dajal zaslužek beguncem in državi. Pripomniti je, da so to kraji, kjer raste v trgovini dobro znana vrsta makedonskega in turškega tobaka. Nadalje ima vlada projekte, ki bi imeli, ako se izvršijo, za te kraje velikanski pomen, namreč izrabiti vodne moči zapadne Makedonije. Na ta način bi se pridobilo preko pol milijona konjskih sil, s katero močjo bi se dvignila industrija Soluna. Obenem z izgradbo vodnih moči bi se izvršila elektrifikacija grških železnic. Z izjemo neznatnih lignitnih ležišč, katere se je začelo pa tudi še v zadnjem času intenzivnejše izrabljati, nima Grčija nobenih goriv in tako gredu letno milijoni drahem za premog v inozemstvo. Razumljivo je, da se prebivalstvo cele Grške živo interesira za te vladne projekte. A ne samo prebivalstvo pričakuje koristi od teh projektov, tudi država si obeta velike dohode za letne potrebuščine. Različni inozemski koncerne se pečajo s temi velikopoteznimi načrti in se pričakuje še tekom letnje pomladni zaključitev tozadevnih pogodb. Da igrajo pri teh načrtih veliko vlogo ne samo gospodarski, ampak tudi politični motivi, ni težko uganiti. Grčija ve, kolike važnosti je Solun za naše južne kraje in hoče kultivirati tamošnje pokrajine, da bi bile uporneje proti eventualni invaziji s severa. Četudi se morebiti ne bodo uresničili vsi ti načrti, vendar se bo moralno že z ozirom na begunce nekaj storiti in bi bilo umestno, da bi se tozadevno interesirali tudi naši krogci, predvsem naši lesni trgovci in industrijalci.

Pisec teh vrst je vsled občudovanja naravnih in nenačavnih krasot zaostal — oba prijatelja pa sta drvela naprej, ker ga pa le ni bila čakala sta pri topilnicati na me celo uro.

Tokrat sem jo urnih krač mahnil naprej ter prav široko sedel pri zajutru v prvi gostilni v Črni, ko sta jo prijatelja lačna in žejna primahala po prasni cesti.

Črna je lepa, snažna gorska vas, ki veže važne prehode med Štajersko in Koroško. Vsled zelo razvite industrije je tu največ delavstva. Pokrajinsko je okotica divna, ter kaj pripravna za letovišče in izletišče. Posebno v narodnostem oziru bi bilo neizmerne važnosti, da bi turisti iz ožje in širše domovine te kraje preplavili, ter podprtli narodno zavest, ki je po deželi zelo trdna v trgih in industrijskih krajih, na zelo megleni.

Medtem se je bilo naše društvo dobra spočilo ter podprlo svoje moči za napore, ki so ga še čakali.

Proviantni referent je razložil svoj po-

Dnevna kronika.

Napad na Cirilovo tiskarno v Mariboru. V soboto 10. tm. so vdrle neznanne osebe v klerikalno Cirilovo tiskarno, kjer se tiskajo »Straža«, »Slov. Gospodar« in drugi klerikalni listi, kjer so poškodovale dva mala tiskarska stroja takoimenovana tigela, en veliki stroj pa je samo malo poškodovan. Vse klerikalno časopisje je zagnalo krik, da so storilci Orjunaši in Sokol, kar pa seveda ni res. Zato je izdala mariborska Orjuna izjavo, da ni v nikaki zvezi z napadom. Klerikalno časopisje je pisalo o ogromni milijonski škodi. Vse to pa ni res. Škoda se ceni na 60 000 do 80 000 Din. Če bi imeli »napadalci« namen uničiti tiskarno, bi svoje delo gotovo temeljite opravili. Aretirani so bili stavec mariborske tiskarne Kinkele, pri katerem so našli ključ, ki se da uporabi tudi v ključavnici Cirilove tiskarne, ključ pa je stanovanjski ključ Kinkela, nadalje Bolé in Štoka. Vsi trije vstrajajo na tem, da niso v nobeni zvezi z atentatom. Vse mariborske tiskarne so ponoči policijsko zastražene.

Pri volitvah v višji šolski svet zmagalo napredno učiteljstvo. Dne 13. tm. je bil skrutinij volitev v višji šolski svet končan. Zmagalo je sijajno napredno učiteljstvo. Kandidati Udrženja Jugoslovanskega učiteljstva so dobili 2508, a klerikalci 449 do 453 glasov. Za predsednika je bil imenovan bivši predsednik dr. Bevk, za podpredsednika Fr. Škulj. V skupini srednješolskih učiteljev so zmagali napredni kandidati dr. Ljudevit Pivko (Maribor) in Fran Jeran (Ljubljana) kot redna člana; prof. Fr. Mravljak (Celje) in A. Lovše (Ljubljana) kot namestnika. V skupini ljudskošolskih učiteljev pa so bili izvoljeni kot redni člani: Luka Jelenc, (1597 glasov), Anton Gius, (1536), Ivan Tomažič (1672), kot namestniki pa ga Janja Miklavčičeva (1527), ga Ilka Waschketova (1604) ter ga Marija Godčeva (1659). Klerikalci so ostali v veliki manjšini. Ta sijajna zmaga naj bo novo bodrilo k smotrenemu delu za napredok naroda.

Radi preselitev pošte Slinica pri Celju v kraj Gorica, smo dostavilo pri tem poštov takole preuredili. Krajevna dostava se vrši v Mali Gorici hiš. štev. 4, 5 in 22 ter v Sv. Urbanu hiš. štev. 1 in 2. Obenem smo uvedli dostavljanje poslovnih pošiljk po selskem pismenošči v Voglajni, hišna štev. 4 — 8 v Selih hišna štev. 18 v kraju Slinica in Sv. Janezu hiš. štev. 2 in 6. Dostavlja se vsak dan razen ob nedeljah.

Slovenski kmečki mladeniči vabjeni na Češko. »Zemeljska Jednota Češkoslovenske republike nas vpraša, da li je v našem interesu in imamo li možnost poslati več kmečkih mladeničev na Češko, kjer bi stopili v prakso pri raznih kmetijskih obratih in podjetjih. Radi zmanjšanja stroškov bi bila Z. J. pripravljena posredovanje pri čeških kmetovalcih, da bi dobili praktikantje po možnosti brezplačno stanovanje in hrano. Potniški bi pa moral nositi vsakdo sam. Z. J. priporoča, da bi naši fantje nastopili to prakso v mesecu marcu in bi ostali na Češkem do novembra, tako da bi videli delo v celi seziji. Na koncu prakse bi se pa vršili zleti na zadružna kmečka posestva in bi v svrhu izpopolnitve in boljega razumevanja prakse vršila strokovna predavanja, da bi praktikantie

droben načrt radi prehrane cele čete za dva dni, ki je bil po burni debati odobren.

V izvršitvi tega sklepa pokazalo se je po kratki barantiji v pekarni na mizi šest ogromnih hlebov kruha s kaferim smo nameravali tolažiti svoje želodce po planinah.

Da smo vsaj tozadevno imeli prav, izvedeli smo v Solčavi, kamor smo nameravali dospeti v dveh dneh.

Lučani in Solčavani namreč kruha ne poznajo, vsaj turisti ga niso deležni.

Zatorej, oj popotnik, ki obščeš te kraje, ne pozabi podkovanih čevljev in kruha.

Gostilničar, prijazen mož, Bog ti daj zdravje in srečo.

Zunaj že pripeka solnce tako, da se potimo v mrljih že sedaj, ko sedimo v hladni sobi.

Referent za žeko v našem društvu je prijatelj Jaka. On trdi, da žeko gasi le pivo, ter kar poskoči, ko sliši znano trkanje in vbijanje pipe v pivski sod.

dobili gotov pojmom o kmetijski tehnični in kmetijski organizaciji sploh. — Mi bi našim kmečkim mladeničem iz narodnih in še bolj iz strokovnih ozirov silno pripočali, da bi izkoristili to priliko. Prijava se lahko izvrši do 1. marca t. l. tudi pri podpisani Zvezzi. Ako bo več udeležencev, se bodo določili skupni odhod na Češko, morda tako, da bodo udeleženci videli lahko tudi spomladanski velesejem v Pragi. — Zadružna Zveza v Celju.

Umrli je v Sp. Vodalah pri Mokronogu g. Fran Flajs, veleposestnik in goštičničar po kratki bolezni v 59. letu starosti.

Zločin. Na progi med Šoštanjem in Pesnjem so našli orožnika Luznika mrtvega. Poškodbe na glavi pričajo, da je bil izvršen nad njim zločin. Začuša ženo in šest nepreskrbljenih otrok.

Zločin blažneža. V pondeljek zjutraj je na Dunaju v hipni blažnosti umoril pekovski pomočnik Josip Frank svojo mater, sestro in ženo. Prerezal je z ostrim nožem vsem trem vratov ter se nato sam obesil.

450-letnica smrti astronoma Kopernika. Dne 19. tm. poteka 450 let, odkar je umrl poljski astronom Kopernik. Poljska vlada bo izvršila proslavo kar naj-svečanije.

Grafični delavci in demoliranje tiskaren. »Grafički Radnik« pričuje povodom dejanskih napadov na nekatere tiskarne poziv, v katerem izjavlja, da bodo grafični delavci primorani prenehati z delom, če se bo to nadaljevalo in vsaki stranki, katere pristaši bodo demolirali tiskarne listov nasprotne stranke, ustavili vse njene organe v državi!

Pogreb češkega pesnika Heyduka. Se je vršil v soboto zeto slovesno. Krsta je bila položena na oder v Pantheona. Sokolstvo je preskrbelo častno stražo. Po petih žalostinkah se je poslovil od mrtvega pesnika minister prosветe Bechyně. Med špalirjem stotisočglave množice se je pomikal sprevod po praških ulicah. Nad grobom je govoril profesor Sekanina.

Požar v Sofijskem gledališču. V soboto 10. tm. so začele v sofijskem gledališču, ki je pred kratkim proslavilo 45-letnico svojega obstoja, na održi greti kulise. Ogenj se je hitro razširil tudi na garderobo in na skladisce za dekoracije. Med občinstvom je nastalo veliko razburjenje. Gledališče je pogorelo do tal. Kako je ogenj nastal se še ni moglo ugotoviti.

Tožbe na sodišče delavskega zavarovanja. Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani objavlja: Delavci in nameščenci, ki utrpe obratne nezgode, katere imajo za posledico več kakor deset odstotno izgubo zmožnosti za delo, imajo pravico do nezgodnih rent, katerih višino določa ravnateljstvo, odnosno rentni odbor okrožnega urada. Na podlagi te določbe izda okrožni urad ponesrečenim zavarovancem odloke o odškodnosti. Proti tem odlokoma je v roku 15 dni dopustna kolka prosta pritožba na sodišče delavskega zavarovanja, v kateri morajo biti povdarijene one točke odloka, proti katerim je tožba naperjena. V večini slučajev bo tožba mogla biti naperjena le proti prenizko odmerjenemu letnemu zaslužku, ali pa proti prenizki ocenitvi izgubljene zmožnosti za delo. Ker zakon o zavarovanju delav-

cev za omenjene tožbe ne zahteva formalnosti in zadošča zanje navaden dopis, more tako tožbo sestaviti in vložiti vsaka ponesrečena oseba sama, ne da bi iskala pravne pomoči drugod. Na ta način se ponesrečenec izogne nevarnosti povrnitve nastalih stroškov za sodni postopek, katere predvideva § 168, zakona o zavarovanju delavcev, ki pravi, da stroški za pravnega zastopnika plača vselej stranka, ki izgubi pravdo. Pri tej priliki se ponovno opozarja, da so vsi dopisi, vloge in priloge, ki so v zvezi z delavskim zavarovanjem, poštne in kolka proste.

Prosvetna.

Alojz Gradnik: Srbske narodne pesmi v slovenskem prevodu. V založbi »Jug« v Ljubljani izšla je te dni zbirka Srbskih narodnih pesmi, katere je prevedel na slovenski jezik pesnik Alojz Gradnik. Zbirka obsega 20 obširnih narodnih pesmi, katerim je pridejano zgodovinsko ozadje in pa razna pojasnila, ki so potrebna za boljše razumevanje narodnih pesmi. Zbirka, ki je na prodaj v Matični knjigarni na Kongresnem trgu in v vseh drugih slovenskih knjigarnah, se odlikuje po lepem tisku, finem papirju in sploh jako lčni zmanjšopremi. Cena nevezanemu izvodu 16, vezanemu 22 Din. Zbirko toplo priporočamo.

Mladinski list: »Novi rod«. Kakor znano izhaja v Trstu v založbi Zveze slovenskih učiteljskih društev mladinski list pod naslovom »Novi rod«, ki se ne odlikuje samo po izbranem mladinskem slovstvu, ampak tudi po lepi opremi. Upravo »Novega roda« za Jugoslavijo prevzela je Matična knjigarna v Ljubljani, Kongresni trg štev. 9. Naročnina »Novega roda« za inozemstvo znaša 12 Lir. Vsled nestalnosti valute ne moremo določiti stalne letne naročnine, ampak se bodo oddajale posamezne številke tako naročnikom kakor posameznim kupovalcem po 5 Din. Ako bo valuta ugodnejša, bo list cenejši. Vse rešljante prosimo, da naroči list z dopisnikom oziroma, da ga kupujejo v knjigarni, kjer jim je list tudi na vpogled. List toplo priporočamo, v prvi vrsti šotskim vodstvom in pa starišem, ki hočejo napraviti svojim otrokom veliko veselje.

Izdana in tiska: Zvezna tiskarna v Celju. Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimunic.

Štev. 602/23.

Razglas.

Glasom razpisa drž. žrebčarne v Ljubljani z dne 9. II. tl. štev. 17 A, se vrši prodaja v mestni oskrbi stojecega žrebca »390 Stern« na javni dražbi dne 17. tm. ob 9. uri dop. na dvorišču hotela Skoberne v Celju.

Vzlinčna cena za žrebca znaša Din 1500—. Zdražitelj mora poleg kupnine takoj položiti še 2% kupnine za taksno marko in 2% za ubožni sklad mestne občine celjske.

Stroške dražbe trpi kupec.

MESTNI MAGISTRAT CELJSKI,

dne 10. sivečana 1923.

Za župana: Šubic s. r.

Mežico.

Tu zavijemo desno ter se po ozkih skalnatih dolini Topla povzpemo strmo v lepo gorsko planoto.

Ko isto prekorakamo, prične se odpirati vedno lepši razgled.

Pot se polagoma dviguje ter prihaja v sočna zelenja pobočja masiva Pece.

Prijatelj Jaka pozna ta svet, ter je v času, ko je bila Koroška še v naši lasti, tukaj pravico delil. Previdno torej molčiva, ko nama razlagata imena kmetovalcev in posestnikov, koder gre naša pot. Veseli smo, ko nam razkrije tajnost, da je cilj našega današnjega puta kmest Končnik, ki je zadnji posestnik pod Poco in pri katerem bo celo mogoče dobiti prenočišče.

Tam je poveljstvo graničarjev, tam gostoljubna narodno zavedna hiša daleč na okrog.

Take so informacije in glavo mu najvzamemo, če niso resnične,

In res so bile. (Konec prih.)

Telefon štev. 75 in 76

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celju, centrala v Ljubljani

Poštni ček. rač. 10,598

142

Deliška glavnica Din 20,000.000—

Rezerve cca Din 17,500.000—

50—45

v Brežicah, Gorici, Kranju, Mariboru, Metkoviču, Nov. Sadu, Ptuju, Sarajevu, Splitu, Trstu.
Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti ugodnemu obrestovanju. Prodaja srečke državne razredne loterije.

Podružnice

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev, valut in dovoljuje vsakovrstne kredite.

PALMA

kaučuk potpetnike
in potplate

Ant. Lečnik

O urar in juvelir O
Celje, Glavni trg št. 4
(prej Pacchiallo). 45

V najem dam

trgovino z mešanim blagom v sredi trga Sav. doline na prometnem kraju z inventarjem. Naslov v upravnosti.

ZAHVALA.
Sokolsko društvo v Celju
se zahvaljuje tem potom vsem, ki so pripomogli, da se je plesni venček dne 3. februarja izborno obnesel. Zlasti gre zahvala sestram Anki Finkovi, Mimici in Lojzki Slana, Dori Basiakovi in Minki Jerinovi ter Francu Božiču in Nandetu Slana, ki so imeli v oskrbi šotore. Pecivo so darovale gospe Minka Božičeva, Fr. Krajnčeva, Jugova ter sestre Königova, Mohorkova in Predanova. Gospod Marčič je iz prijaznosti posodil razno posodo in daroval društvu krasen kelih. Plesne vaje je vodil g. Cvetko Žnidaršič, na glasovir je igrala gospa Blažonova. Vsem tem se društvo ponovno najiskreneje zahvaljuje.

Hiša

s trgovino v Motniku se proda. Trg. lokal, 3 sobe, kuhinja, klet, ledenička, vrt in sadonosnik, sredi trga, cena K 500.000—. Naslov da K. Breznik, 3—2 Celje, Dolgopolje 1.

H. PORTLANDCEMENT

dobavlja 8—2

„GRADIVO“ trgovsko društvo

ZAGREB, Bogovičeva ulica br. 3.
Brzojavi: Gradivo. Telefon 555.

Razširjajte „Novo Dobo“!

+ Dame +

katerim izstaja ali popolnoma izostane mesečno perilo, naj so brez skrbi. Jaz pomagam in ščitim njih zdravje in pričasnam novo veselje do življenja. Oblastno preizkušeno in potrjeno. Obrite se takoj na

1345   K. Fesq   26—11
Hamburg A 118.   Papenstr. 95.

Zahvala.

Poročilo o IV. obrtniškem plesu v Celju, dne 1. II. 1923 je zelo povoljno. Prireditev je ne le dosegla v moralnem oziru najlepši vspeh, marveč tudi glede gmotnega vspeha nadkrijuje vse dosedanje naše prireditve. Udeležba iz Celja je bila sicer nekoliko manjša kakor druga leta — kar je očividno vspeh istočasnega lovskoga plesa v »Unionu«; ta odpadek so pa bogato nadomestili zunanjji gostje, ki so nas posetili v izredno lepem številu. Zastopani so bili brezizjemno vsi sloji prebivalstva, kar nam je dokaz splošne priljubljenosti obrtništva. In vsi, plesalci v mladostnem vrvenju ob zvokih neumorne mariborske vojne muzike, neplesalci v neprisiljeni družbi pri izborni vinski kapljici ali v okusno urejeni kavarni, so našli najprijetnejšo zabavo in hvalili skrbno dekorirane dvorane, dobro postrežbo in zmerne cene.

Vsa čast požrtvovalnemu in delavnemu drušvenemu zabavnemu odseku, ki je z gospo Rebekovo na čelu s to prireditvijo pripravil gostom tako izreden užitek, društu pa pripomogel do najlepšega vspeha. Članom in članicam odseka in vsem, ki so na kakoršenkoli način pri prireditvi sodelovali, bodi s tem izrečeno naše priznanje in najiskrenejša zahvala za njihov trud. Obrtništvo je zopet dobilo na ugledu in poglobilo čut medsebojne vzajemnosti; lep materijelni vspeh pa bode znatno povečal obrtniški podporni sklad in podprt obrtno nadaljevalno šelo. Tako je okoriščeno samostojno obrtništvo in obrtniški naraščaj.

Občeslovensko obrtno društvo v Celju.

Ivan Rebek s. r.
predsednik.

Ign. Založnik s. r.
tajnik.

Stev. 613/23.

Razglas.

V soboto, dne 17. svečana 1923 ob 9. uri dopoldne se vrši v hiši Prešernova ul. štev. 5

prostovoljna javna dražba
pohištva in raznih drugih predmetov.

MESTNI MAGISTRAT CELJSKI,
dne 13. svečana 1923.

Za župana: Šubic s. r.

Zvesta prodajalka

se takoj sprejme. Parna pekarna Kirbisch, Celje.

Pozor!

kovači, ključavnici

Proda se koks in tudi večja množina starega obutja, še za porabo, pa tudi za kurjavo. Tovornica »CINAL«, Celje!

Šivilje

katere bi imele veselje izvežbati
se v izdelovanju kravat in dve

učenki

se takoj sprejmejo pri

Drago Cerlini, Celje, Glavni trg 17.

Stroji

1172 24—19

za obdelovanje kovine,
pločevine in lesa,

orodje kakor tudi transmisije, plagi,
motorji in mlatilni stroji
so stalno v zalogi pri

Karlo Jetzbacher d. d.

ZAGREB, Vlaška ul. 25, Tel. 4—90.

Generalno zastopstvo: Zimmermann-Werke, Chemnitz, A. B. C. Motoren-Ges. Wien. — Guntramsdorf, Artur Hauser & Co., Schweissanlagen.

Matevž Hojnik

veleposestnik v Levcu pri Celju

danes, dne 13. februarja 1923 ob 8. uri zjutraj po mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 81. letu starosti za vedno zatisnil oči.

Truplo predragega pokojnika se prepelje v petek, dne 16. tm. ob pol 4. uri iz hiše žalosti na pokopališče v Žalcu ter položi k večnemu počitku.

Sv. maša zadušnica se boda brala v soboto 17. tm. ob 8. uri v Petrovčah.

LEVČE PRI CELJU, dne 13. februarja 1923.

Žalujoči ostali.

Fran Flajs

veleposestnik in gostilničar v Sp. Vodale pri Mokronogu
danesh, dne 12. februarja 1923 ob 8. uri po kratki, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 59. letu starosti za vedno zatisnil oči.

Truplo predragega pokojnika se prepelje v sredo, dne 14. tm. iz hiše žalosti na pokopališče v Tržiču ter položi ondi k večnemu počitku.

Sp. Vodale, dne 12. februarja 1923.

Žalujoči ostali.